



ನನ್ನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಚಂದ್ರಚೂಡನೂ ನನ್ನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಬಾ ಬೇಗ ಮಾಲೆ ಹಾಕು ಎಂಬಂತೆ ಕೊರಳೊಡ್ಡಿ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಹಿಂದೆ ನಿಂತಿರುವ ಅಂಗರಕ್ಷಕ... ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆರಗಿದ ಮುಖವಾಡ ಧರಿಸಿದ ಕಳ್ಳ... ಅವರನ್ನು ಓಡಿಸಿ ಚಂದ್ರಚೂಡ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದ್ದ...ಅಲ್ಲ...ಕಾಪಾಡಿದ ನಾಟಕವಾಡಿದ್ದ.. ಇವನಿಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಲ್ಲ.. ನನ್ನ ತಂಗಿ ಮಾಧುರ್ಯಳ ಮೇಲೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಲ್ಲ.... ಇವನ ಪ್ರೀತಿ ಮೈಥಿಲಿ ನಗರದ ಮೇಲೆ....ಅಖಂಡ ಮೈಥಿಲಿ ರಾಜ್ಯದ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಿನಿಟ್ಟ ರಾಜ್ಯದಾಹಿ.

ಅಕ್ಕನಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ತಂಗಿಯನ್ನೂ ತಂಗಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಅಕ್ಕನನ್ನೂ ವಂಚಿಸಿದ ದುರುಳ... ತನ್ನದೇ ಜನರನ್ನು ಕಳ್ಳರ ವೇಷದಿಂದ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆರಗಿಸಿ, ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದ ಧೂರ್ತ.. ತಂಗಿ ಮಾಲೆ ಹಾಕಿದಳು..ಅಕ್ಕನ ಮಾಲೆಗೆ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅಕ್ಕ ತಂಗಿ ಇಬ್ಬರೂ ಒಲಿದು ವರಿಸಿದರೆ ಅಖಂಡ ಮೈಥಿಲಿ ನಗರಕ್ಕೆ ಸಾಮ್ರಾಟನಾಗುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಾನೆ...

ಅಯ್ಯೋ ಎಷ್ಟು ಘೋರವಾಗಿದೆ ಈ ಪ್ರಪಂಚ. ನನ್ನ ಪ್ರೇಮಲೋಕವೇ ನುಚ್ಚುನೂರಾಗಿ ಹೋಯಿತಲ್ಲ.. ನನ್ನ ಮೈಯು ಕಾತ್ರ ರಕ್ತ ಕುದಿಯಿತು. ಒಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನಾನೇ ಬದಲಾದೆ. ಮುಂದೆ ಸಾಗಿ ಚಂದ್ರಚೂಡ ನ ಬಳಿ ಬಂದೆ.. ಅವನ ಬಳಿ ನನ್ನ ತಂಗಿ ಮಾಧುರ್ಯ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೇ ಗೆದ್ದುಕೊಂಡ ಗಾಂಭೀರ್ಯದಿಂದ ನಿಂತಿದ್ದಳು.

‘ಅಕ್ಕಾ... ನೀನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೆಯಲ್ಲ...ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಹುಡುಗ ಯಾರೆಂದು....ನೋಡಕಳ್ಳ ಇವನೇ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಹುಡುಗ’ ಎಂದು ಅವಳ ಕಣ್ಣು ಮಾತನಾಡಿತು. ...

ಅವಳ ಕೆಂಡುಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಪೂರ್ವ ನಗುವಿದೆ. ನಾನು ಚಂದ್ರಚೂಡನ ಅಂಗರಕ್ಷಕನ ಒರೆಯಿಂದ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಸೆಳೆದೆ. ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ತಂಗಿ ಮಾಧುರ್ಯಳ ಕೊರಳನ್ನು ಸರಕ್ಕನೆ ಕತ್ತರಿಸಿದೆ. ಮಾಧುರ್ಯಳ ಕೊರಳು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದರೂ ಮುಖದ ನಗು ಇನ್ನೂ ಮಾಸ್ತಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ದಿಗ್ಮೂಢರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಚಂದ್ರಚೂಡನೇ ಮೊದಲು ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡ.

‘ಆದದ್ದಾಯಿತು ಬಾ ಮಾಲೆ ಹಾಕು’ ಎಂಬಂತೆ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲೇ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ..

ಈಗ ನಾನು ಮಾಲೆ ಹಾಕಿದರೂ ಇವನು ಅಖಂಡ ಮೈಥಿಲಿಗೊಡೆಯ.. ನಾನು ಚಂದ್ರಚೂಡ ನ ಬಳಿಗೆ ಸಾಗಿದೆ.


ತನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮನಿಗೆ ತಂಗಿ ಒಲಿದುದನ್ನು ಸಹಿಸದೆ ತಂಗಿಯನ್ನೇ ಕೊಂದ ಅಕ್ಕ....ಈಗ ತನಗೆ ಮಾಲೆ ಹಾಕುತ್ತಾಳೆ ಎಂದು ಚಂದ್ರಚೂಡ ತಿಳಿದಿದ್ದಾನೆ...ಮೂಢ.... ನಾನು ಸರಕ್ಕನೆ ಚಂದ್ರಚೂಡ ನ ಶಿರವನ್ನೂ ಕತ್ತರಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ಅಪ್ಪಾಜಿ ಅವಕಾಳಿಗೆ ನಿಂತಿದ್ದವರು ಎಚ್ಚೆತ್ತರು. ಇವಳನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ಎಂಬಂತೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದರು. ನಾನು ಕತ್ತಿ ಬಿಸುಟು ಶರಣಾದೆ... ರಾಜಕುವರಿಯಾದರೇನು.. ಅಪರಾಧಿ ಅಪರಾಧಿಯೇ ಅಲ್ಲವೇ?

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧಿಗೆ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಶಿಕ್ಷೆ ಇದೆ. ಕೊಲೆಗಾರನನ್ನು ಒಂದು ದಿನ ಅನ್ನ ನೀರಿಲ್ಲದೆ ಉಪವಾಸ ಇರಿಸಲಾಗುವುದು. ನಂತರ ಒಂದು ಹಸಿದ ಸಿಂಹವನ್ನೂ ಕೊಲೆಗಾರನನ್ನೂ ಬೇಲಿ ಹಾಕಿ ಮುಚ್ಚಿದ ಚಿಕ್ಕ ಮೈದಾನದೊಳಗೆ ಬಿಡುವರು. ಕೊಲೆಗಾರನ ಕೈಗೊಂದು ಕತ್ತಿಯನ್ನು

ಯುಗ

ಶಿಲಾಯುಗ
ಲೋಹ ಯುಗದ
ನಂತರದ್ದು
ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಯುಗ!

★ ವೀಣಾ ರವಿ ಪೈ




ಈಶ್ವರ

ಚರಿತ್ರೆ

ಇದ್ದವರ
ಕತೆಯಲ್ಲ
ಇದು
ಹೋದವರ ಕತೆ

★ ವೀಣಾ ರವಿ ಪೈ



ಈಶ್ವರ

ಕೊಡುವರು. ಒಂದೋ ಸಿಂಹವು ಕೊಲೆಗಾರನನ್ನು ಮುಕ್ತಿ ತಿನ್ನಬೇಕು. ಇಲ್ಲ ಕೊಲೆಗಾರನೇ ಸಿಂಹವನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕು. ಕೊಲೆಗಾರ ಸಿಂಹವನ್ನು ಕೊಂದನೆಂದರೆ ಅವನು ಎಲ್ಲಾ ಆಪಾದನೆಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗುವನು. ನಾಳೆಯ ದಿನ ನಾನು ಹಸಿದ ಸಿಂಹವನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕು. ಆ ರಾತ್ರಿ ನಿದ್ದೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಭಯದಿಂದಲ್ಲ...ಮುಂಡ ಕಳಚಿ ಬಿದ್ದರೂ ನಗುತ್ತಿರುವ ನನ್ನ ತಂಗಿಯ ರುಂಡವೇ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿದೆ.

ಅದೆಷ್ಟು ಆಯ್ಕೆಗಳು ನನಗಿದ್ದವು. ನಾನು ಯಾಕೆ ಈ ದಾರಿ ತುಳಿದೆ...? ತಂಗಿ ವರಿಸಿದರೇನು ನಾನೂ ಚಂದ್ರಚೂಡ ನಿಗೇ ಮಾಲೆ ಹಾಕಬಹುದಿತ್ತು. ಚಂದ್ರಚೂಡನ ಎಲ್ಲ ವಂಚನೆಗಳನ್ನು ನುಂಗಿ ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯರಿಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಬದುಕಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಯಾಕೋ ಈ ಆಯ್ಕೆ ನನಗಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ಆಯ್ಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಸಹ್ಯ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಆಯ್ಕೆ. ಚಂದ್ರಚೂಡನನ್ನು ಮರೆತು ಬೇರೆ ರಾಜಕುವರನನ್ನು ವರಿಸಬಹುದಿತ್ತು. ಭಗ್ನ ಪ್ರಣಯಕ್ಕೆ ಮನ ನೊಂದು ಕುವರಿಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯಬಹುದಿತ್ತು. ತಂಗಿಯನ್ನುಳಿಸಿ ಚಂದ್ರಚೂಡನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಮಾಧುರ್ಯ ಅವಳ ಪ್ರಿಯತಮನನ್ನು ಕೊಂದ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತಂಗಿಯನ್ನೇ ಕೊಂದು ಚಂದ್ರಚೂಡನನ್ನುಳಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಬಹುದಿತ್ತು. ತಂಗಿಯನ್ನು ಕೊಂದು, ಅವನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗದೆ, ಅವನ ವಂಚನೆಯನ್ನೇ ಅವನಿಗುಣಿಸಬಹುದಿತ್ತು. ಅವನ ರಾಜ್ಯದಾಸೆಯನ್ನು ಭಗ್ನಗೊಳಿಸಬಹುದಿತ್ತು.

ಎಷ್ಟೆಲ್ಲ ಆಯ್ಕೆಗಳಿದ್ದವು...
ಅದು ಮುಗಿದು ಹೋದ ಕಥೆ. ಈಗ ನನಗುಳಿದ ಆಯ್ಕೆಗಳು ಕೇವಲ ಎರಡು. ಸಿಂಹವನ್ನೆದುರಿಸಿ ಕೊಂದು ಮೈಥಿಲಿ ಯ ಯುವ ರಾಣಿಯಾಗಿ ಉಳಿಯುವುದು. ಹಸಿದ ಸಿಂಹದ ಕೋರೆ ಹಲ್ಲುಗಳಿಗೆ ಆಹಾರವಾಗುವುದು.

ಆ ದಿನವೂ ಬಂತು. ನನ್ನನ್ನು ಒಂದು ಮೈದಾನಕ್ಕೆ ಕರೆತರಲಾಯಿತು. ಮಹಾರಾಜನನ್ನು ದೂರದಿಂದ ಕಂಡೆ. ಅಮ್ಮ ಕೂಡಾ ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ. ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ, ಮಹಾರಾಣಿಗೆ ನೆರೆದ ಜನತೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಯೋಚಿಸುವುದೊಂದೇ. ರಾಜಕುವಾರಿ ದಿಟ್ಟಿ. ಶಸ್ತ್ರ ವಿದ್ಯೆ ಪ್ರವೀಣೆ. ಸಿಂಹವನ್ನು ಕೊಂದು ಹೊರ ಬರುತ್ತಾಳೆಂದೇ ನಂಬಿದ್ದಾರೆ.

ತಂಗಿಯ ಶಿರವನ್ನು ತರಿದ ನನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಮನ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಕೈಗೊಂದು ಖಿಡ್ಡವನ್ನಿತ್ತರು. ಸಿಂಹದ ಗರ್ಜನೆ ಎದೆ ನಡುಗಿಸುವಂತಿದೆ. ಜನರೆಲ್ಲಾ ಘೋಷಣೆ ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ..

‘ರಾಜಕುವಾರಿ, ರಾಜಕುವಾರಿ....ರಾಜಕುವಾರಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ’.
ನಾನು ಸಿಂಹದ ಕಡೆ ನೋಡಿದೆ. ಸಿಂಹ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ತಂಗಿ ಮಾಧುರ್ಯ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ನಾನು ಖಿಡ್ಡವನ್ನೆತ್ತಿ ದೂರ ಬಿಸುಟೆ. ಸಿಂಹದ ಕಡೆ ನಡೆದೆ. ಜನಸಮೂಹದಿಂದ ಕೋಲಾಹಲ.. ನನ್ನ ಎದೆಯನ್ನು ಪಂಜಗಳೆರಡು ಸೀಳಿದಂತಾಯಿತು. ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಂಗಿ ಮಾಧುರ್ಯ ನನ್ನನ್ನು, ‘ಅಕ್ಕಾ ಬಾ’ ಎಂದು ಕೈ ಬೀಸಿ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ.
